

ZDRUŽENO BESEDILO MLI IN KONVENCIJE MED REPUBLIKO SLOVENIJO IN ISLANDIJO O IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA IN PREPREČEVANJU DAVČNIH UTAJ V ZVEZI Z DAVKI OD DOHODKA

Splošno opozorilo glede dokumenta z združenim besedilom

V tem dokumentu je predstavljeno združeno besedilo za uporabo Konvencije med Republiko Slovenijo in Islandijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka, podpisane 4. maja 2011 ("konvencija"), kot je prilagojena z Večstransko konvencijo o izvajanju z mednarodnimi davčnimi sporazumi povezanih ukrepov za preprečevanje zmanjševanja davčne osnove in preusmerjanja dobička, ki sta jo Republika Slovenija in Islandija podpisali 7. junija 2017 ("MLI").

Ta dokument je bil pripravljen na podlagi stališča Republike Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženega depozitarju 22. marca 2018, in stališča Islandije glede MLI, po sprejetju predloženega depozitarju 26. septembra 2019. Ti stališči glede MLI se lahko spremenita, kot je določeno v MLI. Spremembe stališč glede MLI bi lahko spremenile učinke MLI na konvencijo.

Verodostojna pravna besedila konvencije in MLI imajo prednost ter ostajajo veljavna pravna besedila.

Določbe MLI, ki se uporabljajo glede določb konvencije, so v celotnem besedilu tega dokumenta navedene v okvirih v sklopu relevantnih določb konvencije. Okviri, ki vsebujejo določbe MLI, so bili na splošno umeščeni skladno z vrstnim redom določb Vzorčne davčne konvencije OECD 2017.

Besedila določb MLI so bila spremenjena zaradi uskladitve terminologije, ki je uporabljena v MLI, s terminologijo, ki je uporabljena v konvenciji (kot je "zajeti davčni sporazum" in "konvencija", "pogodbene jurisdikcije" in "države pogodbenice"), da bi se olajšalo razumevanje določb MLI. Spremembe terminologije so namenjene izboljšanju berljivosti dokumenta in niso namenjene spreminjanju vsebine določb MLI. Podobno so bili spremenjeni deli določb MLI, ki opisujejo obstoječe določbe konvencije: zaradi lažje berljivosti je bilo opisno besedilo nadomeščeno s pravnimi sklici na obstoječe določbe.

V vseh primerih je treba sklice na določbe konvencije ali na konvencijo razumeti, kot da se nanašajo na konvencijo, kot je prilagojena z določbami MLI, če so se take določbe MLI začele uporabljati.

Napotila

Verodostojna pravna besedila MLI in konvencije so v Republiki Sloveniji dostopna v Uradnem listu Republike Slovenije št. 8/12-MP in 2/18-MP (<https://www.uradni-list.si>).

Stališče Republike Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženo depozitarju 22. marca 2018, in stališče Islandije glede MLI, po sprejetju predloženo depozitarju 26. septembra 2019, je dostopno [na spletni strani depozitarja MLI \(OECD\)](#).

Opozorilo o začetku uporabe določb MLI

Določbe MLI, ki se uporabljajo za konvencijo, se ne začnejo uporabljati z istimi dnevi, kot izvirne določbe konvencije. Vsaka od določb MLI se lahko začne uporabljati z različnimi dnevi, odvisno od vrst relevantnih davkov (davki, odtegnjeni pri viru, ali drugi obračunani davki) ter od odločitev Republike Slovenije in Islandije v njihovih stališčih glede MLI.

Datuma deponiranja listin o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi: 22. marec 2018 za Republiko Slovenijo in 26. september 2019 za Islandijo.

Začetek veljavnosti MLI: 1. julij 2018 za Republiko Slovenijo in 1. januar 2020 za Islandijo.

Določbe MLI se v zvezi s konvencijo začnejo uporabljati:

- v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, od zneskov, plačanih ali pripisanih nerezidentom, kadar se dogodek, zaradi katerega nastane taka obdavčitev, zgodi 1. januarja 2020 ali po njem,
- v zvezi z vsemi drugimi davki, ki jih obračuna Republika Slovenija, za davke, ki se obračunajo za davčna obdobja, ki se začnejo 1. julija 2020 ali po njem, in
- v zvezi z vsemi drugimi davki, ki jih obračuna Islandija, za davke, ki se obračunajo za davčna obdobja, ki se začnejo 1. januarja 2021 ali po njem.

KONVENCIJA

MED REPUBLIKO SLOVENIJO IN ISLANDIJO O IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA IN PREPREČEVANJU DAVČNIH UTAJ V ZVEZI Z DAVKI OD DOHODKA

REPUBLIKA SLOVENIJA IN ISLANDIJA sta se

[NADOMEŠČENO s prvim odstavkom 6. člena MLI] [V ŽELJI, da bi sklenili konvencijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka,]

Naslednji prvi odstavek 6. člena MLI nadomešča besedilo v preambuli te konvencije, ki se nanaša na namen odpraviti dvojno obdavčevanje:

6. ČLEN MLI – NAMEN ZAJETEGA DAVČNEGA SPORAZUMA

z namenom odprave dvojnega obdavčevanja v zvezi z davki, ki jih zajema *ta konvencija*, ne da bi se ustvarile možnosti za neobdavčitev ali zmanjšanje obdavčitve z davčnimi utajami ali izogibanjem davkom (vključno z izkoriščanjem ugodnejših mednarodnih sporazumov zaradi pridobitve ugodnosti, ki jih zagotavlja *konvencija*, za posredne koristi rezidentov tretjih jurisdikcij),

SPORAZUMELI:

I. POGLAVJE

PODROČJE UPORABE KONVENCIJE

1. člen

OSEBE, ZA KATERE SE UPORABLJA KONVENCIJA

Ta konvencija se uporablja za osebe, ki so rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. člen

DAVKI, ZA KATERE SE UPORABLJA KONVENCIJA

1. Ta konvencija se uporablja za davke od dohodka, ki se uvedejo v imenu države pogodbenice ali njenih političnih enot ali lokalnih oblasti, ne glede na način njihove uvedbe.

2. Za davke od dohodka se štejejo vsi davki, uvedeni na celoten dohodek ali sestavine dohodka, vključno z davki od dobička iz odtujitve premičnin ali nepremičnin, davki na skupne zneske mezd ali plač, ki jih plačujejo podjetja, ter davki na zvišanje vrednosti kapitala.

3. Obstoječi davki, za katere se uporablja konvencija, so zlasti:

a) v Sloveniji:

(i) davek od dohodkov pravnih oseb in

(ii) dohodnina

(v nadaljevanju »slovenski davek«);

b) na Islandiji:

(i) davki na dohodek, ki pripadajo državi (tekjuskattar ríkissjóðs) in

(ii) davki na dohodek, ki pripadajo občinam (útsvar til sveitarfélaganna)

(v nadaljevanju »islandski davek«).

4. Konvencija se uporablja tudi za enake ali vsebinsko podobne davke, ki se po dnevu podpisa konvencije uvedejo poleg obstoječih davkov ali namesto njih. Pristojna organa držav pogodbenic drug drugega uradno obvestita o vseh bistvenih spremembah njihovih davčnih zakonodaj.

II. POGLAVJE OPREDELITEV IZRAZOV

3. člen

SPLOŠNA OPREDELITEV IZRAZOV

1. V tej konvenciji, razen če sobesedilo ne zahteva drugače:

- a) izraz »Slovenija« pomeni Republiko Slovenijo, in ko se uporablja v geografskem pomenu, ozemlje Slovenije, vključno z morskim območjem, morskim dnom in podzemljem ob teritorialnem morju, na katerem lahko Slovenija izvaja svoje suverene pravice in jurisdikcijo v skladu s svojo domačo zakonodajo in mednarodnim pravom;
- b) izraz »Islandija« pomeni Islandijo, in ko se uporablja v geografskem pomenu, ozemlje Islandije, vključno s teritorialnim morjem in katerim koli območjem zunaj teritorialnega morja, na katerem Islandija v skladu z mednarodnim pravom izvaja jurisdikcijo ali suverene pravice v zvezi z morskim dnom, njegovim podzemljem in vodami nad njim ter njihovimi naravnimi viri;
- c) izraza »država pogodbenica« in »druga država pogodbenica« pomenita Slovenijo ali Islandijo, kakor zahteva sobesedilo;
- d) izraz »oseba« vključuje posameznika, družbo in katero koli drugo telo, ki združuje več oseb;

- e) izraz »družba« pomeni katero koli korporacijo ali kateri koli subjekt, ki se za davčne namene obravnava kot korporacija;
- f) izraz »podjetje« se uporablja za kakršno koli poslovanje;
- g) izraza »podjetje države pogodbenice« in »podjetje druge države pogodbenice« pomenita podjetje, ki ga upravlja rezident države pogodbenice, in podjetje, ki ga upravlja rezident druge države pogodbenice;
- h) izraz »mednarodni promet« pomeni prevoz z ladjo ali zrakoplovom, ki ga opravlja podjetje s sedežem dejanske uprave v državi pogodbenici, razen če se z ladjo ali zrakoplovom ne opravljajo prevozi samo med kraji v drugi državi pogodbenici;
- i) izraz »pristojni organ« pomeni:
 - (i) v Sloveniji: Ministrstvo za finance Republike Slovenije ali njegovega pooblaščenega predstavnika;
 - (ii) na Islandiji: ministra za finance ali njegovega pooblaščenega predstavnika;
- j) izraz »državljan« pomeni:
 - (i) posameznika, ki ima državljanstvo države pogodbenice;
 - (ii) pravno osebo, partnerstvo ali združenje, katerega status izhaja iz veljavne zakonodaje v državi pogodbenici;
- k) izraz »poslovanje« vključuje opravljanje poklicnih storitev in drugih samostojnih dejavnosti.

2. Kadar koli država pogodbenica uporabi konvencijo, ima kateri koli izraz, ki v njej ni opredeljen, razen če sobesedilo ne zahteva drugače, pomen, ki ga ima takrat po pravu te države za namene davkov, za katere se konvencija uporablja, pri čemer kateri koli pomen po veljavni davčni zakonodaji te države prevlada nad pomenom izraza po drugi zakonodaji te države.

4. člen

REZIDENT

1. V tej konvenciji izraz »rezident države pogodbenice« pomeni osebo, ki mora po zakonodaji te države plačevati davke zaradi svojega stalnega prebivališča, prebivališča, sedeža uprave ali katerega koli drugega podobnega merila, in vključuje tudi to državo in katero koli njeno politično enoto ali lokalno oblast. Ta izraz pa ne vključuje osebe, ki mora plačevati davke v tej državi samo v zvezi z dohodki iz virov v tej državi.

2. Kadar je zaradi določb prvega odstavka posameznik rezident obeh držav pogodbenic, se njegov status določi tako:

- a) šteje se samo za rezidenta države, v kateri ima na voljo stalni dom; če ima stalni dom na voljo v obeh državah, se šteje samo za rezidenta države, s katero ima tesnejše osebne in ekonomske stike (središče življenjskih interesov);
 - b) če ni mogoče opredeliti države, v kateri ima središče življenjskih interesov, ali če nima v nobeni od obeh držav na voljo stalnega doma, se šteje samo za rezidenta države, v kateri ima običajno bivališče;
 - c) če ima običajno bivališče v obeh državah ali v nobeni od njiju, se šteje samo za rezidenta države, katere državljan je;
 - d) če je državljan obeh držav ali nobene od njiju, pristojna organa držav pogodbenic vprašanje rešita s skupnim dogovorom.
3. Kadar je zaradi določb prvega odstavka oseba, ki ni posameznik, rezident obeh držav pogodbenic, se šteje samo za rezidenta države, v kateri je njen sedež dejanske uprave.

5. člen

STALNA POSLOVNA ENOTA

1. V tej konvenciji izraz »stalna poslovna enota« pomeni stalno mesto poslovanja, prek katerega v celoti ali delno potekajo posli podjetja.
2. Izraz »stalna poslovna enota« vključuje zlasti:
 - a) sedež uprave,
 - b) podružnico,
 - c) pisarno,
 - d) tovarno,
 - e) delavnico in
 - f) rudnik, nahajališče nafte ali plina, kamnolom ali kateri koli drug kraj pridobivanja naravnih virov.
3. Gradbišče, projekt gradnje, montaže ali postavitve ali dejavnost nadzora v zvezi z njimi je stalna poslovna enota samo, če tako gradbišče, projekt ali dejavnost traja na ozemlju pogodbenice več kakor dvanajst mesecev.
4. Ne glede na prejšnje določbe tega člena se šteje, da izraz »stalna poslovna enota« ne vključuje:
 - a) uporabe prostorov samo za skladiščenje, razstavljanje ali dostavo dobrin ali blaga, ki pripada podjetju;
 - b) vzdrževanja zaloge dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo za skladiščenje, razstavljanje ali dostavo;

- c) vzdrževanja zaloge dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo za predelavo, ki jo opravi drugo podjetje;
- d) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za nakup dobrin ali blaga za podjetje ali zbiranje informacij za podjetje;
- e) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za opravljanje kakršne koli druge pripravljalne ali pomožne dejavnosti za podjetje;
- f) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za kakršno koli kombinacijo dejavnosti, omenjenih v pododstavkih od a do e, če je celotna dejavnost stalnega mesta poslovanja, ki je posledica te kombinacije, pripravljalna ali pomožna.

5. Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka se, kadar oseba, ki ni zastopnik z neodvisnim statusom, za katerega se uporablja šesti odstavek, deluje v imenu podjetja ter ima in običajno uporablja v državi pogodbenici pooblastilo za sklepanje pogodb v imenu podjetja, za to podjetje šteje, da ima stalno poslovno enoto v tej državi v zvezi z dejavnostmi, ki jih ta oseba prevzame za podjetje, razen če dejavnosti te osebe niso omejene na tiste iz četrtega odstavka, zaradi katerih se to stalno mesto poslovanja po določbah navedenega odstavka ne bi štelo za stalno poslovno enoto, če bi se opravljale prek stalnega mesta poslovanja.

6. Ne šteje se, da ima podjetje stalno poslovno enoto v državi pogodbenici samo zato, ker opravlja posle v tej državi prek posrednika, splošnega komisionarja ali katerega koli drugega zastopnika z neodvisnim statusom, če te osebe delujejo v okviru svojega rednega poslovanja. Kadar so dejavnosti takega zastopnika v celoti ali skoraj v celoti namenjene temu podjetju ter med podjetjem in zastopnikom v njunih komercialnih ali finančnih odnosih obstajajo ali se vzpostavijo pogoji, drugačni od tistih, ki bi obstajali med neodvisnimi podjetji, se ta ne šteje za zastopnika z neodvisnim statusom v smislu tega odstavka.

7. Dejstvo, da družba, ki je rezident države pogodbenice, nadzoruje družbo ali je pod nadzorom družbe, ki je rezident druge države pogodbenice ali posluje v tej drugi državi (prek stalne poslovne enote ali drugače), še ne pomeni, da je ena od družb stalna poslovna enota druge.

III. POGLAVJE

OBDAVČEVANJE DOHODKA

6. člen

DOHODEK IZ NEPREMIČNIN

1. Dohodek rezidenta države pogodbenice iz nepremičnin (vključno z dohodkom iz kmetijstva ali gozdarstva), ki so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.

2. Izraz »nepremičnine« pomeni enako kakor po pravu države pogodbenice, v kateri so te nepremičnine. Izraz vedno vključuje premoženje, ki je sestavni del nepremičnin, živino in opremo, ki se uporablja v kmetijstvu in gozdarstvu, pravice, za katere se uporabljajo določbe

splošnega prava v zvezi z zemljiško lastnino, užitek na nepremičninah in pravice do spremenljivih ali stalnih plačil kot nadomestilo za izkoriščanje ali pravico do izkoriščanja nahajališč rude, virov ter drugega naravnega bogastva; ladje, čolni in zrakoplovi se ne štejejo za nepremičnine.

3. Določbe prvega odstavka se uporabljajo za dohodek, ki se ustvari z neposredno uporabo, dajanjem v najem ali s katero koli drugo obliko uporabe nepremičnine.

4. Določbe prvega in tretjega odstavka se uporabljajo tudi za dohodek iz nepremičnin podjetja.

7. člen

POSLOVNI DOBIČEK

1. Dobiček podjetja države pogodbenice se obdavči samo v tej državi, razen če podjetje ne posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej. Če podjetje posluje, kakor je prej omenjeno, se lahko dobiček podjetja obdavči v drugi državi, vendar samo toliko dobička, kolikor se ga pripiše tej stalni poslovni enoti.

2. Kadar podjetje države pogodbenice posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej, se ob upoštevanju določb tretjega odstavka v vsaki državi pogodbenici tej stalni poslovni enoti pripiše dobiček, za katerega bi se lahko pričakovalo, da bi ga imela, če bi bila različno in ločeno podjetje, ki opravlja enake ali podobne dejavnosti pod enakimi ali podobnimi pogoji ter povsem neodvisno posluje s podjetjem, katerega stalna poslovna enota je.

3. Pri ugotavljanju dobička stalne poslovne enote je dovoljeno odšteti stroške (razen stroškov, ki jih ne bi bilo mogoče odšteti, če bi bila ta poslovna enota ločeno podjetje države pogodbenice), ki nastanejo za namene stalne poslovne enote, vključno s poslovnimi in splošnimi upravnimi stroški, ki so nastali v državi, v kateri je stalna poslovna enota, ali drugje.

4. Če se v državi pogodbenici dobiček, ki se pripiše stalni poslovni enoti, običajno ugotavlja na podlagi porazdelitve vsega dobička podjetja na njegove dele, nič v drugem odstavku tej državi pogodbenici ne preprečuje ugotavljati obdavčljivega dobička s tako običajno porazdelitvijo; sprejeta metoda porazdelitve pa mora biti taka, da je rezultat v skladu z načeli tega člena.

5. Stalni poslovni enoti se ne pripiše dobiček samo zato, ker nakupuje dobrine ali blago za podjetje.

6. Za namene prejšnjih odstavkov se dobiček, ki se pripiše stalni poslovni enoti, vsako leto ugotavlja po enaki metodi, razen če ni upravičenega in zadostnega razloga za nasprotno.

7. Kadar dobiček vključuje dohodkovne postavke, ki so posebej obravnavane v drugih členih te konvencije, določbe tega člena ne vplivajo na določbe tistih členov.

8. člen

LADIJSKI IN ZRAČNI PREVOZ

1. Dobiček iz opravljanja ladijskih ali zračnih prevozov v mednarodnem prometu se obdavči samo v državi pogodbenici, v kateri je sedež dejanske uprave podjetja.
2. Če je sedež dejanske uprave ladjarskega podjetja na ladji, se šteje, da je v državi pogodbenici, v kateri je matično pristanišče ladje, če ni takega matičnega pristanišča, pa v državi pogodbenici, katere rezident je ladijski prevoznik.
3. Določbe prvega odstavka se uporabljajo tudi za dobiček iz udeležbe v interesnem združenju, mešanem podjetju ali mednarodni prevoznici.

9. člen

POVEZANA PODJETJA

1. Kadar:

- a) je podjetje države pogodbenice neposredno ali posredno udeleženo pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja druge države pogodbenice ali
- b) so iste osebe neposredno ali posredno udeležene pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja države pogodbenice in podjetja druge države pogodbenice in se v obeh primerih med podjetjema v njunih komercialnih ali finančnih odnosih vzpostavijo ali določijo pogoji, drugačni od tistih, ki bi se vzpostavili med neodvisnimi podjetji, se lahko kakršen koli dobiček, ki bi prirasel enemu od podjetij, če takih pogojev ne bi bilo, vendar prav zaradi takih pogojev ni prirasel, vključi v dobiček tega podjetja in ustrezno obdavči.

2. Kadar država pogodbenica v dobiček podjetja te države vključuje – in ustrezno obdavči – dobiček, za katerega je bilo že obdavčeno podjetje druge države pogodbenice v tej drugi državi, in je tako vključen dobiček dobiček, ki bi prirasel podjetju prve omenjene države, če bi bili pogoji, ki se vzpostavijo med podjetjema, taki, kakor če bi jih vzpostavili neodvisni podjetji, ta druga država ustrezno prilagodi znesek davka, ki se v tej državi obračuna od tega dobička, če meni, da je prilagoditev upravičena. Pri določanju take prilagoditve je treba upoštevati druge določbe te konvencije, pristojna organa držav pogodbenic pa se po potrebi med seboj posvetujeta.

10. člen

DIVIDENDE

1. Dividende, ki jih družba, ki je rezident države pogodbenice, plača rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Take dividende pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik dividend rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne sme presegati:

- a) 5 odstotkov bruto zneska dividend, če je upravičeni lastnik družba, ki ima v neposredni lasti najmanj 25 odstotkov kapitala družbe, ki plačuje dividende;
- b) 15 odstotkov bruto zneska dividend v vseh drugih primerih.

Pristojna organa držav pogodbenic s skupnim dogovorom uredita način uporabe teh omejitev.

Ta odstavek ne vpliva na obdavčenje družbe v zvezi z dobičkom, iz katerega se plačajo dividende.

3. Izraz »dividende«, kakor je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz delnic, ustanoviteljskih delnic ali drugih pravic do udeležbe pri dobičku, ki niso terjatve, in tudi dohodek iz drugih korporacijskih pravic, ki se davčno obravnava enako kot dohodek iz delnic po zakonodaji države, katere rezident je družba, ki dividende deli.

4. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik dividend, ki je rezident države pogodbenice, posluje prek stalne poslovne enote v drugi državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, in je delež, v zvezi s katerim se dividende plačajo, dejansko povezan s tako stalno poslovno enoto. V tem primeru se uporabljajo določbe 7. člena.

5. Kadar dobiček ali dohodek družbe, ki je rezident države pogodbenice, izhaja iz druge države pogodbenice, ta druga država ne sme uvesti nobenega davka na dividende, ki jih plača družba, razen če se te dividende plačajo rezidentu te druge države ali če je delež, v zvezi s katerim se take dividende plačajo, dejansko povezan s stalno poslovno enoto v tej drugi državi, niti ne sme uvesti davka od nerazdeljenega dobička na nerazdeljeni dobiček družbe, tudi če so plačane dividende ali nerazdeljeni dobiček v celoti ali delno sestavljeni iz dobička ali dohodka, ki nastane v tej drugi državi.

11. člen

OBRESTI

1. Obresti, ki nastanejo v državi pogodbenici in se plačajo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Take obresti pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik obresti rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne sme presegati 5 odstotkov bruto zneska obresti. Pristojna organa držav pogodbenic s skupnim dogovorom uredita način uporabe te omejitve.

3. Ne glede na določbe drugega odstavka so obresti, ki nastanejo v državi pogodbenici, oproščene davka v tej državi, če so jih dosegli vlada, politična enota ali organ lokalne oblasti druge države pogodbenice ali centralna banka te druge države in so v njihovi upravičeni lasti.

4. Izraz »obresti«, kakor je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz vseh vrst terjatev ne glede na to, ali so zavarovane s hipoteko, in ne glede na to, ali dajejo pravico do udeležbe pri dolžnikovem dobičku, zlasti pa dohodek iz državnih vrednostnih papirjev ter dohodek iz obveznic ali zadolžnic, vključno s premijami in nagradami od takih vrednostnih papirjev, obveznic ali zadolžnic. Kazni zaradi zamude pri plačilu se za namen tega člena ne štejejo za obresti.

5. Določbe prvega, drugega in tretjega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik obresti, ki je rezident države pogodbenice, posluje prek stalne poslovne enote v drugi državi pogodbenici, v kateri obresti nastanejo, in je terjatev, v zvezi s katero se obresti plačajo, dejansko povezana s tako stalno poslovno enoto. V tem primeru se uporabljajo določbe 7. člena.

6. Šteje se, da obresti nastanejo v državi pogodbenici, kadar je plačnik rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki plačuje obresti, ne glede na to, ali je rezident države pogodbenice, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto, v zvezi s katero je nastala zadolžitev, za katero se plačajo obresti in take obresti krije taka stalna poslovna enota, se šteje, da take obresti nastanejo v državi, v kateri je stalna poslovna enota.

7. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med njima in drugo osebo znesek obresti glede na terjatve, za katere se plačajo, presega znesek, za katerega bi se sporazumela plačnik in upravičeni lastnik, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za nazadnje omenjeni znesek. V tem primeru se presežni del plačil še naprej obdavčuje v skladu z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer je treba upoštevati druge določbe te konvencije.

12. člen

LICENČNINE IN AVTORSKI HONORARJI

1. Licenčnine in avtorski honorarji, ki nastanejo v državi pogodbenici in se plačajo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Take licenčnine in avtorski honorarji pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne sme presegati 5 odstotkov bruto zneska licenčnin in avtorskih honorarjev. Pristojna organa držav pogodbenic s skupnim dogovorom uredita način uporabe te omejitve.

3. Izraz »licenčnine in avtorski honorarji«, kakor je uporabljen v tem členu, pomeni vse vrste plačil, prejetih kot povračilo za uporabo ali pravico do uporabe kakršnih koli avtorskih pravic za literarno, umetniško ali znanstveno delo, vključno s kinematografskimi filmi, katerega koli patenta, blagovne znamke, vzorca ali modela, načrta, tajne formule ali postopka ali za informacije o industrijskih, komercialnih ali znanstvenih izkušnjah.

4. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev, ki je rezident države pogodbenice, posluje prek stalne poslovne enote v drugi državi pogodbenici, v kateri licenčnine in avtorski honorarji nastanejo, in je pravica ali

premoženje, v zvezi s katerim se licenčnine in avtorski honorarji plačajo, dejansko povezano s tako stalno poslovno enoto. V tem primeru se uporabljajo določbe 7. člena.

5. Šteje se, da licenčnine in avtorski honorarji nastanejo v državi pogodbenici, kadar je plačnik rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki plačuje licenčnine in avtorske honorarje, ne glede na to, ali je rezident države pogodbenice, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto, v zvezi s katero je nastala obveznost za plačilo licenčin in avtorskih honorarjev, ter take licenčnine in avtorske honorarje krije taka stalna poslovna enota, se šteje, da so take licenčnine in avtorski honorarji nastali v državi, v kateri je stalna poslovna enota.

6. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med njima in drugo osebo znesek licenčin in avtorskih honorarjev glede na uporabo, pravico ali informacijo, za katero se plačujejo, presega znesek, za katerega bi se sporazumela plačnik in upravičeni lastnik, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za nazadnje omenjeni znesek. V tem primeru se presežni del plačil še naprej obdavčuje v skladu z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer je treba upoštevati druge določbe te konvencije.

13. člen

KAPITALSKI DOBIČKI

1. Dobiček, ki ga rezident države pogodbenice doseže z odtujitvijo nepremičnin, ki so navedene v 6. členu in so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.

2. Dobiček, ki ga rezident države pogodbenice doseže z odtujitvijo delnic ali kakršnih koli primerljivih deležev, katerih več kot 50 odstotkov vrednosti izhaja neposredno ali posredno iz nepremičnin, ki so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.

3. Dobiček iz odtujitve premičnin, ki so del poslovnega premoženja stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, vključno z dobičkom iz odtujitve take stalne poslovne enote (same ali s celotnim podjetjem), se lahko obdavči v tej drugi državi.

4. Dobiček iz odtujitve ladij ali zrakoplovov, s katerimi se opravljajo prevozi v mednarodnem prometu, ali premičnin, ki se nanašajo na opravljanje prevozov s takimi ladjami ali zrakoplovi, se obdavči samo v državi pogodbenici, v kateri je sedež dejanske uprave podjetja.

5. Dobiček iz odtujitve premoženja, ki ni navedeno v prvem, drugem, tretjem in četrtem odstavku, se obdavči samo v državi pogodbenici, katere rezident je oseba, ki odtuji premoženje.

6. Določbe petega odstavka ne vplivajo na pravico vsake od držav pogodbenic, da v skladu s svojo zakonodajo odmeri davek od dobička iz odtujitve deležev ali pravic v družbi, katere kapital je v celoti ali delno razdeljen na deleže in ki je po zakonodaji te države njen rezident, ki ga doseže posameznik, ki je rezident druge države pogodbenice in ki je bil rezident prve omenjene države zadnjih pet let pred odtujitvijo deležev ali pravic.

14. člen

DOHODEK IZ ZAPOSLOTITVE

1. Ob upoštevanju določb 15., 16., 17., 18. in 19. člena se plače, mezde in drugi podobni prejemki, ki jih dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, obdavčijo samo v tej državi, razen če se zaposlitev ne izvaja v drugi državi pogodbenici. Če se zaposlitev izvaja tako, se lahko tako dobljeni prejemki obdavčijo v tej drugi državi.

2. Ne glede na določbe prvega odstavka se prejemek, ki ga dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, ki se izvaja v drugi državi pogodbenici, obdavči samo v prvi omenjeni državi, če:

- a) je prejemnik navzoč v drugi državi v obdobju ali obdobjih, ki skupno ne presegajo 183 dni v katerem koli dvanajstmesečnem obdobju, ki se začne ali konča v posameznem davčnem letu, in
- b) prejemek plača delodajalec, ki ni rezident druge države, ali se plača v njegovem imenu ter
- c) prejemka ne krije stalna poslovna enota, ki jo ima delodajalec v drugi državi.

3. Ne glede na prejšnje določbe tega člena se lahko prejemek, ki izhaja iz zaposlitve na ladji ali zrakoplovu, s katerim se opravljajo prevozi v mednarodnem prometu, obdavči v državi pogodbenici, v kateri je sedež dejanske uprave podjetja.

15. člen

PREJEMKI DIREKTORJEV

Prejemki direktorjev in druga podobna plačila, ki jih dobi rezident države pogodbenice kot član uprave ali podobnega organa družbe, ki je rezident druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

16. člen

UMETNIKI IN ŠPORTNIKI

1. Ne glede na določbe 7. in 14. člena se lahko dohodek, ki ga dobi rezident države pogodbenice kot nastopajoči izvajalec, kakor je gledališki, filmski, radijski ali televizijski umetnik ali glasbenik, ali kot športnik iz takih osebnih dejavnosti, ki jih opravlja v drugi državi pogodbenici, obdavči v tej drugi državi.

2. Kadar dohodek iz osebnih dejavnosti, ki jih opravlja nastopajoči izvajalec ali športnik kot tak, ne priraste nastopajočemu izvajalcu ali športniku, temveč drugi osebi, se ta dohodek kljub določbam 7. in 14. člena lahko obdavči v državi pogodbenici, v kateri je nastopil izvajalec ali športnik.

3. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo za dohodek iz dejavnosti, ki jih nastopajoči izvajalec ali športnik opravlja v državi pogodbenici, če se gostovanje v tej državi v celoti ali pretežno krije iz javnih sredstev druge države pogodbenice ali njene politične enote ali lokalne oblasti. V tem primeru se dohodek obdavči samo v državi pogodbenici, katere rezident je nastopajoči izvajalec ali športnik.

17. člen

POKOJNINE

Ob upoštevanju določb drugega odstavka 18. člena se pokojnine in drugi podobni prejemki, ki se izplačujejo rezidentu države pogodbenice za preteklo zaposlitev, obdavčijo samo v tej državi.

18. člen

DRŽAVNA SLUŽBA

1. a) Plače, mezde in drugi podobni prejemki razen pokojnin, ki jih država pogodbenica ali njena politična enota ali lokalna oblast plačuje posamezniku za storitve, ki jih opravi za to državo ali enoto ali oblast, se obdavčijo samo v tej državi.
b) Take plače, mezde in drugi podobni prejemki se obdavčijo samo v drugi državi pogodbenici, če se storitve opravljajo v tej državi in je posameznik rezident te države, ki:
 - (i) je državljan te države ali
 - (ii) ni postal rezident te države samo zaradi opravljanja storitev.
2. a) Pokojnina, ki jo plačuje država pogodbenica ali njena politična enota ali lokalna oblast ali ki se plačuje iz njihovih skladov posamezniku za storitve, opravljene za to državo ali enoto ali oblast, se obdavči samo v tej državi.
b) Taka pokojnina se obdavči samo v drugi državi pogodbenici, če je posameznik rezident in državljan te države.
3. Za plače, mezde in druge podobne prejemke ter za pokojnine za storitve, opravljene v zvezi s poslovanjem države pogodbenice ali njene politične enote ali lokalne oblasti, se uporabljajo določbe 14., 15., 16., in 17. člena.

19. člen

PROFESORJI IN RAZISKOVALCI

1. Rezident države pogodbenice, ki je na povabilo univerze, višje ali visoke šole, šole ali druge podobne ustanove, ki je v drugi državi pogodbenici in jo priznava vlada te druge države pogodbenice, začasno navzoč v tej drugi državi pogodbenici samo zaradi poučevanja ali raziskovanja ali obojega v izobraževalni ustanovi, je za največ dve leti od prvega prihoda v to drugo državo pogodbenico oproščen davka v tej drugi državi pogodbenici za prejemke za poučevanje ali raziskovanje.

2. Oprostitev po prvem odstavku se ne prizna za prejemke za raziskovanje, če se tako raziskovanje ne izvaja v javno korist, ampak v zasebno korist določene osebe ali oseb.

20. člen

ŠTUDENTI

Plačila, ki jih prejme za svoje vzdrževanje, izobraževanje ali usposabljanje študent ali pripravnik, ki je ali je bil tik pred obiskom države pogodbenice rezident druge države pogodbenice in je v prvi omenjeni državi navzoč samo zaradi svojega izobraževanja ali usposabljanja, se ne obdavčijo v tej državi, če taka plačila izhajajo iz virov zunaj te države.

21. člen

DRUGI DOHODKI

1. Deli dohodka rezidenta države pogodbenice, ki nastanejo kjer koli in niso obravnavani v prejšnjih členih te konvencije, se obdavčijo samo v tej državi.

2. Določbe prvega odstavka se ne uporabljajo za dohodek, ki ni dohodek iz nepremičnin, kakor so opredeljene v drugem odstavku 6. člena, če prejemnik takega dohodka, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej in je pravica ali premoženje, v zvezi s katerim se plača dohodek, dejansko povezano s stalno poslovno enoto. V tem primeru se uporabljajo določbe 7. člena.

IV. POGLAVJE

METODE ZA ODPRAVO DVOJNEGA OBDAVČEVANJA

22. člen

ODPRAVA DVOJNEGA OBDAVČEVANJA

1. Kadar rezident države pogodbenice doseže dohodek, ki se v skladu z določbami te konvencije lahko obdavči v drugi državi pogodbenici, prva omenjena država dovoli kot odbitek od davka od dohodka tega rezidenta znesek, ki je enak davku od dohodka, plačanemu v tej drugi državi.

Tak odbitek ne sme presegati tistega dela pred odbitkom izračunanega davka od dohodka, ki se nanaša na dohodek, ki se lahko obdavči v tej drugi državi.

2. Kadar je v skladu s katero koli določbo te konvencije dohodek, ki ga doseže rezident države pogodbenice, oproščen davka v tej državi, lahko ta država pri izračunu davka od preostalega dohodka takega rezidenta kljub temu upošteva oproščeni dohodek.

V. POGLAVJE POSEBNE DOLOČBE

23. člen

ENAKO OBRAVNAVANJE

1. Državljeni države pogodbenice ne smejo biti v drugi državi pogodbenici zavezani kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kakor so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve za državljane te druge države v enakih okoliščinah, še zlasti glede rezidentstva. Ta določba se ne glede na določbe 1. člena uporablja tudi za osebe, ki niso rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. Obdavčevanje stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, v tej drugi državi ne sme biti manj ugodno, kakor je obdavčevanje podjetij te druge države, ki opravljajo enake dejavnosti. Ta določba se ne razlaga kot zavezujoča za državo pogodbenico, da prizna rezidentom druge države pogodbenice kakršne koli osebne olajšave, druge olajšave in znižanja za davčne namene zaradi osebnega stanja ali družinskih obveznosti, ki jih priznava svojim rezidentom.

3. Razen kadar se uporabljajo določbe prvega odstavka 9. člena, sedmega odstavka 11. člena ali šestega odstavka 12. člena, se obresti, licenčnine in avtorski honorarji ter druga izplačila, ki jih plača podjetje države pogodbenice rezidentu druge države pogodbenice, pri določanju obdavčljivega dobička takega podjetja odbijejo pod enakimi pogoji, kakor če bi bili plačani rezidentu prve omenjene države.

4. Podjetja države pogodbenice, katerih kapital je v celoti ali delno, neposredno ali posredno v lasti ali pod nadzorom enega ali več rezidentov druge države pogodbenice, ne smejo biti v prvi omenjeni državi zavezana kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kakor so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve do podobnih podjetij prve omenjene države.

5. Določbe tega člena se ne glede na določbe 2. člena uporabljajo za davke vseh vrst in opisov.

24. člen

POSTOPEK SKUPNEGA DOGOVORA

1. Kadar oseba meni, da imajo ali bodo imela dejanja ene ali obeh držav pogodbenic zanjo za posledico obdavčenje, ki ni v skladu z določbami te konvencije, lahko ne glede na pravna sredstva, ki ji jih omogoča domače pravo teh držav, predloži zadevo pristojnemu organu države pogodbenice, katere rezident je, ali če se njen primer nanaša na prvi odstavek 23. člena, tiste države pogodbenice, katere državljan je. Zadeva mora biti predložena v treh letih od prvega uradnega obvestila o dejanju, ki je imelo za posledico obdavčenje, ki ni v skladu z določbami konvencije.
2. Če se pristojnemu organu zdi pritožba upravičena in če sam ne najde zadovoljive rešitve, si prizadeva rešiti primer s skupnim dogovorom s pristojnim organom druge države pogodbenice, da bi se izognili obdavčenju, ki ni v skladu s konvencijo. Vsak dosežen dogovor se izvaja ne glede na roke v domačem pravu držav pogodbenic.
3. Pristojna organa držav pogodbenic si prizadevata s skupnim dogovorom razrešiti kakršne koli težave ali dvome, ki nastanejo pri razlagi ali uporabi konvencije. Prav tako se lahko posvetujeta o odpravi dvojnega obdavčevanja v primerih, ki jih konvencija ne predvideva.
4. Da bi pristojna organa držav pogodbenic dosegla dogovor v skladu s prejšnjimi odstavki, se lahko dogovarjata neposredno.

25. člen

IZMENJAVA INFORMACIJ

1. Pristojna organa držav pogodbenic si izmenjavata informacije, ki so predvidoma pomembne za izvajanje določb te konvencije ali za izvajanje ali uveljavljanje domače zakonodaje glede davkov vseh vrst in opisov, ki se uvedejo v imenu držav pogodbenic ali njihovih političnih enot ali lokalnih oblasti, če obdavčevanje na njihovi podlagi ni v nasprotju s konvencijo. Izmenjava informacij ni omejena s 1. in 2. členom.
2. Vsaka informacija, ki jo država pogodbenica prejme po prvem odstavku, se obravnava kot tajnost enako kakor informacije, pridobljene po domači zakonodaji te države, in se razkrije samo osebam ali organom (vključno s sodišči in upravnimi organi), udeleženi pri odmeri ali pobiranju davkov, izterjavi ali pregonu ali pri odločanju o pritožbah glede davkov iz prvega odstavka ali pri nadzoru nad omenjenim. Te osebe ali organi uporabljajo informacije samo v te namene. Informacije lahko razkrijejo v javnih sodnih postopkih ali sodnih odločbah.
3. Določbe prvega in drugega odstavka se v nobenem primeru ne razlagajo, kakor da nalagajo državi pogodbenici obveznost:
 - a) da izvaja upravne ukrepe, ki niso v skladu z zakonodajo in upravno prakso te ali druge države pogodbenice,
 - b) da predloži informacije, ki jih ni mogoče dobiti po zakonih ali običajni upravni poti te ali druge države pogodbenice,
 - c) da predloži informacije, ki bi razkrile kakršno koli trgovinsko, poslovno, industrijsko, komercialno ali poklicno skrivnost ali trgovinski postopek, ali informacije, katerih razkritje bi bilo v nasprotju z javnim redom.

4. Če država pogodbenica zahteva informacije v skladu s tem členom, druga država pogodbenica sprejme ukrepe za pridobitev zahtevanih informacij, tudi če jih ta druga država morda ne potrebuje za svoje davčne namene. Za obveznost iz prejšnjega stavka veljajo omejitve iz tretjega odstavka, toda v nobenem primeru se take omejitve ne razlagajo tako, kakor da država pogodbenica lahko zavrne predložitev informacij samo zato, ker sama zanje nima interesa.

5. V nobenem primeru se določbe tretjega odstavka ne razlagajo tako, kakor da država pogodbenica lahko zavrne predložitev informacij samo zato, ker jih hrani banka, druga finančna ustanova, pooblaščenec ali oseba, ki deluje kot zastopnik ali fiduciar, ali zato, ker so povezane z lastniškimi deleži v neki osebi.

26. člen

ČLANI DIPLOMATSKIH PREDSTAVNIŠTEV IN KONZULATOV

Nič v tej konvenciji ne vpliva na davčne ugodnosti članov diplomatskih predstavništav ali konzulatov po splošnih pravilih mednarodnega prava ali določbah posebnih sporazumov.

Naslednji prvi odstavek 7. člena MLI se uporablja in prevlada nad določbami te konvencije:

7. ČLEN MLI – PREPREČEVANJE ZLORAB MEDNARODNIH SPORAZUMOV

(Določba testa glavnega namena)

Ne glede na katere koli določbe *konvencije* se ugodnost po *konvenciji* v zvezi z delom *dohodka* ne prizna, če je ob upoštevanju vseh ustreznih dejstev in okoliščin mogoče sklepati, da je bila pridobitev te ugodnosti eden od glavnih namenov katerega koli dogovora ali transakcije, na podlagi katerega je bila neposredno ali posredno pridobljena ta ugodnost, razen če se ne ugotovi, da bi bilo priznavanje take ugodnosti v teh okoliščinah skladno s cilji in nameni ustreznih določb *konvencije*.

VI. POGLAVJE

KONČNE DOLOČBE

27. člen

ZAČETEK VELJAVNOSTI

1. Državi pogodbenici se po diplomatski poti pisno obvestita, da so končani postopki, ki se po njuni zakonodaji zahtevajo za začetek veljavnosti te konvencije. Konvencija začne veljati na dan prejema zadnjega uradnega obvestila.

2. Ta konvencija se uporablja:

- a) v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, za dohodek, dosežen 1. januarja ali po njem v koledarskem letu po letu, v katerem začne veljati konvencija;
- b) v zvezi z drugimi davki od dohodka za davke, obračunane za katero koli davčno leto, ki se začne 1. januarja ali po njem v koledarskem letu po letu, v katerem začne veljati konvencija.

28. člen

PRENEHANJE VELJAVNOSTI

1. Ta konvencija velja, dokler je ena država pogodbenica ne odpove. Vsaka država pogodbenica lahko odpove konvencijo po diplomatski poti s pisnim obvestilom o odpovedi najmanj šest mesecev pred koncem katerega koli koledarskega leta po petih letih od dneva začetka veljavnosti konvencije. V tem primeru se konvencija preneha uporabljati:

- a) v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, za dohodek, dosežen 1. januarja ali po njem v koledarskem letu po letu, v katerem je dano obvestilo o odpovedi;
- b) v zvezi z drugimi davki od dohodka za davke, obračunane za katero koli davčno leto, ki se začne 1. januarja ali po njem v koledarskem letu po letu, v katerem je dano obvestilo o odpovedi.

V DOKAZ NAVEDENEGA sta podpisana, ki sta bila za to pravilno pooblaščenata, podpisala to konvencijo.

SESTAVLJENO v dveh izvornikih v Reykjaviku dne 4. maja 2011 v slovenskem, islandskem in angleškem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna. Pri razlikah med besedili prevlada angleško besedilo.

Za Republiko Slovenijo

Darja Radić

Za Islandijo:

Össur Skarphéðinsson